

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielewicz

w sprawie **L. K.**

oskarżonego z art. 178a § 1 k.k.

w przedmiocie skargi obrońcy oskarżonego

na wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 13 lutego 2023 r., sygn. akt IV Ka 1768/22

uchylający wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie

z dnia 24 sierpnia 2022 r., sygn. akt II K 415/21/K

i przekazującego sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania

postanowił:

**oddalić skargę, a kosztami sądowymi w przedmiocie skargi
obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

L. K. został oskarżony o to, że w dniu 30 grudnia 2020 r. w miejscowości M. województwa [...] prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego marki K. o nr rej. [...] znajdując się w stanie nietrzeźwości przy stwierdzonym stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu I- badanie 1,63 mg/1, II- 1,57 mg/1, III- badanie 1,34 mg/1 i IV badanie 1,34 mg/1, to jest o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie wyrokiem z dnia 24 sierpnia 2022 r., sygn. II K 415/21/K, uniewinnił oskarżonego L. K. od popełnienia zarzuconego mu czynu, zaś kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Prokurator Rejonowego Kraków - Prądnik Biały w Krakowie zaskarżył ten wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego. W apelacji zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k., art. 193 § 1 k.p.k., art. 352 k.p.k. i art. 366 § 1 k.p.k., polegającą na nieprzeprowadzeniu z urzędu dowodów w postaci:

- przesłuchania w charakterze świadka funkcjonariusza Ł. B. na okoliczność weryfikacji wyjaśnień oskarżonego odnośnie ilości, rodzaju i czasu spożytego przez niego alkoholu;
- żony oskarżonego E. K. na okoliczność prowadzenia w dniu zdarzenia przez oskarżonego samochodu i spożywania przez niego alkoholu;
- przedstawiciela Parafii w M. na okoliczność faktycznego przeznaczenia terenu, na którym znajduje się droga przyległa do ściany cmentarza, gdzie zatrzymany został oskarżony, dokładnego przebiegu tej drogi, odbywających się na tym terenie uroczystości okolicznościowych, ogólnej jego dostępności dla szerszej publiczności, zwłaszcza w czasie odbywania się tych uroczystości, w tym pogrzebu w dniu zdarzenia oraz poruszających się po tym terenie pieszych i pojazdów, a nadto sprecyzowania godziny pogrzebu w dniu zdarzenia;
- uzyskania od Gminy [...] rzetelnej informacji o statusie prawnym drogi przyległej do cmentarza parafialnego należącego do Parafii w M., gdzie oskarżony faktycznie został zatrzymany, a to wobec, iż informacja zawarta w piśmie Komendanta Policji w Z. z dnia 14 czerwca 2022 r. dotyczy innej parafii, a mianowicie Parafii.1 w M., która położona jest w województwie [...]1, powiecie [...];
- zasięgnięcia opinii biegłego z zakresu rachunku retrospektywnego na okoliczność weryfikacji wyjaśnień oskarżonego odnośnie ilości, rodzaju i czasu spożytego przez niego alkoholu w zestawieniu z wynikami badań uzyskanymi przez funkcjonariuszy Komisariatu Policji w Z. w trakcie badania oskarżonego z użyciem urządzeń pomiarowych do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu, wskazując, że tylko tak wskazane dowody mogą przyczynić się do ustalenia prawdziwych okoliczności faktycznych w kwestiach istotnych dla rozstrzygnięcia, to jest pro wsadzenia w dacie czynu przez oskarżonego w stanie nietrzeźwości pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, a nadto art. 7 k.p.k. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę zebranego w sprawie materiału

dowodowego, niezgodną z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, wyrażającą się w daniu bezkrytycznej wiary wyjaśnieniom oskarżonego L. K. w części dotyczącej czasu i miejsca spożywania przez niego alkoholu, wspólnie ze znajomym, w samochodzie dopiero po wjechaniu na drogę przyległą do cmentarza w M., co doprowadziło do uniewinnienia oskarżonego od zarzucanego mu czynu podczas, gdy wyjaśnienia złożone przez oskarżonego w tym zakresie pozostają w sprzeczności z informacjami zawartymi w notatce urzędowej z dnia 30 grudnia 2020 r. sporządzonej przez funkcjonariusza L. B. odnośnie do czasu podjętej wobec oskarżonego interwencji i deklarowanej przez oskarżonego godziny spożycia alkoholu oraz zeznań świadka J. W., który nie widział w pojeździe oskarżonego innych osób, a także zeznań P. M., zdaniem której w czasie interwencji w samochodzie znajdował się tylko oskarżony.

Po rozpoznaniu tej apelacji Sąd Okręgowy w Krakowie wyrokiem z dnia 13 lutego 2023 r., sygn. akt IV Ka 1768/22, uchylił wyrok Sądu I instancji i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Ten wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie został zaskarżony skargą obrońcy oskarżonego L. K.. W skardze podniesiono zarzut naruszenia art. 437 § 2 k.p.k., poprzez uchylenie wyroku Sądu I instancji mimo, że w sprawie nie było konieczności powtórzenia przewodu sądowego w całości, a dowody, które Sąd Okręgowy w Krakowie uznał za wymagające przeprowadzenia, powinny być uzupełnione w postępowaniu odwoławczym. Autor nadzwyczajnego środka zaskarżenia wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

W odpowiedzi na skargę, Zastępca Prokuratora Rejonowego w Krakowie Prądniku - Białym, wniósł o jej oddalenie, jako niezasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga obrońcy oskarżonego jest niezasadna.

Podstawą skuteczności nadzwyczajnego środka zaskarżenia uregulowanego w art. 539a § 1 k.p.k. jest wykazanie (po myśli § 3 tego przepisu), że wydanie – na etapie postępowania apelacyjnego – orzeczenia kasatoryjnego naruszało

art. 437 k.p.k. [w rzeczywistości chodzi o art. 437 § 2 zdanie drugie k.p.k. – zob. D. Świecki (w:) D. Świecki (red.): Kodeks postępowania karnego. Komentarz do zmian 2016, Warszawa 2016, s. 590] lub też, że przy wydaniu tego orzeczenia wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 k.p.k. Jednocześnie warto przypomnieć, że stosownie do treści art. 437 § 2 k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Analiza postawionego w skardze obrońcy oskarżonego zarzutu obrazy art. 437 k.p.k., z uwagi na treść art. 454 § 1 k.p.k., pozwala uznać go za całkowicie bezpodstawny.

W układzie procesowym, jaki wystąpił w toku przedmiotowego postępowania, Sad Okręgowy w Krakowie – działający jako sąd odwoławczy, nie miał możliwości wydania innego orzeczenia niż to, jakie ostatecznie zapadło, bowiem na przeszkodzie temu stał właśnie zakaz sformułowany w art. 454 § 1 k.p.k., określający jedną z reguł *ne peius*. Przepis ten stanowi, że sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji lub co, do którego w pierwszej instancji umorzono lub warunkowo umorzono postępowanie. Podnieść przy tym należy, że kontrola w trybie skargi na wyrok sądu odwoławczego nie może obejmować oceny przez Sąd Najwyższy, czy zaistniały merytoryczne podstawy określone w art. 454 k.p.k. do wydania wyroku zmieniającego, albowiem Sąd Najwyższy nie jest władny, na podstawie art. 439a § 1 k.p.k., do oceniania materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, do czego uprawnione są jedynie sądy powszechne. Co za tym idzie, kontrola Sądu Najwyższego nie może obejmować oceny, czy zachowanie oskarżonego L. K. wypełnia znamiona czynu zabronionego (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 10 lutego 2017 r., sygn. akt IV KS 6/16 i z dnia 26 listopada 2021 r., sygn. akt V KS 29/21).

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak na wstępie.

E.W.

[f.n]

